

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **L. V.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 12. 2012, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 11. 12. 2012, č. j. byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí ČSSZ ze dne 12. 10. 2012, č. j. bylo potvrzeno.

Rozhodnutím ze dne 12. 10. 2012 přiznala žalovaná jmenované podle § 29 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“) a s přihlédnutím k článku 12 odst. 2 Smlouvy o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými č. 85/2008 Sb., m. s. (dále jen „Smlouva“) ode dne 1. 1. 2009 starobní důchod ve výši 1.163,- Kč měsíčně. Od ledna 2011 náleží účastníci řízení podle Nařízení vlády č. 281/2010 Sb., celkem 1.199,- Kč měsíčně. Od ledna 2012 účastníci řízení podle vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 286/2011 Sb. náleží 1.221,- Kč měsíčně.

V námitkách ze dne 31. 10. 2012 vyslovila žalobkyně nesouhlas s výší starobního důchodu, který byl vypočten z výše vyměřovacího základu z roku 1974 v částce 150,- Kč za 365 dní. Uvedla, že tento údaj je chybný. Žádala, aby byl pro výpočet výše důchodu použit vyměřovací základ z roku 1973 a aby byly došetřeny vyměřovací základy v letech 1966 až 1980, kdy pracovala v organizaci Zbrojovka Brno, Lazaretní 1/7, 625 00 Brno.

Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a po provedeném šetření uplatněné námitky žalobkyně zamítla a přezkoumávané rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2012 potvrdila.

Žalobkyně podala dne 24. 1. 2013 žalobu proti napadenému rozhodnutí, nesouhlasila s tím, že pro výpočet starobního důchodu byl za stěžejní vzat rok 1981 s vyměřovacím základem ve výši 225,- Kč. Namítla, že se žalovaná odvolává na nově získané podklady z let 1976 až 1981, o kterých nebyla informována a nebyla jí zaslána kopie dokladů, aby se k nim mohla vyjádřit. Dále namítla, že v roce 1981 rozhodně nemohla být zaměstnána na území České republiky, neboť Českou republiku opustila už dne 7. 12. 1980, kdy odjela přímo do USA na návštěvu svých rodičů. Domáhá se zhodnocení vyměřovacího základu za kalendářní rok 1973, který je dle jejího názoru jediný prokazatelný a skutečně známý.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 12. 6. 2013 nesouhlasila s argumentací žalobkyně. Na podporu svého tvrzení uvedla, že v případě žalobkyně byl ponejprv vzat v úvahu jako stěžejní kalendářní rok s vyměřovacím základem rok 1974. Posléze byly nalezeny původní evidenční listy důchodového zabezpečení, vyhotovené jejím posledním zaměstnavatelem Zbrojovka Brno, kde jmenovaná byla v pracovním poměru od 1. 9. 1976 do 9. 3. 1981 s tím, že v roce 1981 se vykazuje 68 dnů a hrubý výdělek 225,- Kč. V rámci námitkového řízení byl sice proveden přepočtení osobního vyměřovacího základu, pro jehož účel byl vzat za stěžejní kalendářní rok 1981 s vyměřovacím základem 225,- Kč, avšak výše starobního důchodu přiznaná v minimální výši 770,- Kč (před dílčením) se nezměnila. Z uvedeného důvodu byly námitky rozhodnutím ze dne 11. 12. 2012 zamítnuty a prvoinstanční rozhodnutí bylo potvrzeno.

Žalovaná dále uvedla, že dne 25. 3. 2013 jí bylo doručeno podání Městské správy sociálního zabezpečení v Brně (dále jen „MěSSZ“) ze dne 18. 3. 2013, jehož prostřednictvím žalobkyně doložila originál výučního listu, doklad o udělení víza pro vycestování z tehdejší Československé socialistické republiky. Dle razítka na vízu vstoupila dne 8. 12. 1980 na území USA. Dále žalobkyně předložila další údaje o její výdělečné činnosti na území České republiky, na jejichž podkladě MěSSZ dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovila nový evidenční list důchodového zabezpečení. Na tomto figurují kalendářní roky 1973 až 1981 s tím, že oproti původnímu evidenčnímu listu důchodového pojištění byl v kalendářním roce 1979 uveden vyměřovací základ ve výši 26.405,- Kč (původně 26.404,- Kč), v kalendářním roce 1980 byl uveden vyměřovací základ ve výši 30.050,- Kč (původně 30.051,- Kč) a v kalendářním roce 1981 oproti původně uvedenému vyměřovacímu základu 225,- Kč není uveden vyměřovací základ žádný. Vzhledem k těmto nepřesnostem žalovaná zahájila s MěSSZ šetření, jehož výsledkem bylo vyhotovení dne 12. 3. 2013 nového evidenčního listu důchodového zabezpečení, podle něhož náleží v kalendářních letech 1979 hrubý výdělek 26.405,- Kč, v kalendářním roce 1980 hrubý výdělek 30.050,- Kč a v kalendářním roce 1981 při 68 dnech pojištění náleží hrubý výdělek ve výši 225,- Kč.

Podle § 8 zákona č. 54/1956 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 1992 pojištění zaniká dnem skončení zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona. Z uvedeného

vyplývá, že zánik pojištění je vázán na zánik příslušného právního vztahu, který nemocenské pojištění zakládá. Pojištění v případě žalobkyně zaniklo dnem, do kterého trval pracovní poměr. V předmětné věci je nepochybné, že pracovní poměr žalobkyně na území České republiky trval až do 9. 3. 1981, a to bez ohledu na prokázané skutečnosti, že z důvodu pobytu v USA ode dne 8. 12. 1980, nebyla vykonávána práce a žalobkyně nebyla zaměstnanecky odměňována. Takto nastíněný právní stav trval až do 31. 12. 1995, kdy byla přijata nová právní úprava, podle které „*dobou pojištění je po 31. 12. 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. a) až l) a odst. 2 (§ 11 písm. a) zdp), za kterou bylo v České republice zapláceno pojistné, a doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. m) a n).*“ Z pohledu zákona o důchodovém pojištění se tedy dobou pojištění rozumí časový úsek, po který trvala právní událost spočívající ve výkonu výdělečné činnosti definovaná tímto zákonem. Z ohledem na výše uvedené musela žalovaná vycházet z právního stavu k datu uplatnění žádosti a následně s ohledem na § 13 odst. 1 zdp, z čehož je nepochybné, že žalobkyně byla na území České republiky v pracovním poměru až do 9. 3. 1981 a od tohoto data navazuje americká doba pojištění, potvrzena americkým nositelem pojištění. Z tohoto zjištění pak následně vycházela žalovaná pro účely stanovení výše osobního vyměřovacího základu. Z výše uvedeného vyplývá, že za kalendářní rok s vyměřovacím základem je třeba považovat rok, za který vznikl nárok na některou složku započitatelného vyměřovacího základu bez ohledu na délku trvání zaměstnání v kalendářním roce a výši dosaženého vyměřovacího základu. V případě žalobkyně je takovým kalendářním rokem rok 1981.

K námitce žalobkyně, že nebyla informována o nově získaných podkladech z let 1976 až 1981, nebyla jí zaslána jejich kopie, aby se k nim mohla vyjádřit, žalovaná odkázala na § 85a odst. 1 věty první, zákona č. 582/1990 Sb., podle něhož „v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí“. Tímto ustanovením se má na mysli § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle něhož „*nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*“ Z uvedeného je jednoznačné, že žalované není zákonem udělena povinnost umožnit účastníkovi řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním. Námitka žalobkyně je tak irelevantní.

Vzhledem k tomu, že žalovaná postupovala zcela v souladu s českými právními předpisy a Smlouvou, není si vědoma pochybení. Navrhla proto zamítnutí žaloby.

Ze správního spisu soud zjistil, že žádost o starobní důchod byla žalované doručena dnem 20. 10. 2011. Z obsahu žaloby vyplývá, že žadatelka byla poživatelkou invalidního důchodu, je matkou dvou dětí, a to L. Z., nar. a R. V., nar. Kopie rodných listů dětí byly připojeny. Dále v obsahu tiskopisu sdělila, že její výdělečná činnost na území České republiky skončila dne 5. 12. 1980.

Ze sdělení MSSZ Brno ze dne 18. 3. 2013 vyplynulo, že žalobkyně zaslala mailovou korespondencí doklad o udělení víza pro vycestování z ČSFR a dle razítka na vízu ze dne 8. 12. 1980 má vyznačen vstup na území USA.

Ve správním spise se nachází požadavek žalované ze dne 23. 8. 2012 adresovaný STEMWILL, a.s., kterou byla vyžádána doba pojištění (zaměstnání) žalobkyně a vyměřovací základy (hrubé výděly) v organizaci Zbrojovka Brno, Lazaretní 7 za dobu od září roku 1963 do června roku 1965, kdy pracovala jako mechanika pracovních strojů (učební poměr) a od

července roku 1965 do prosince 1980, kdy pracovala jako jemná mechanika psacích strojů. Na přiloženém evidenčním listu bylo zjištěno, že jmenovaná v organizaci pracovala od 2. 9. 1963 do dne 9. 3. 1981. Byl vykázán hrubý výdělek za rok 1969 ve výši 24.771,- Kč, v roce 1970 ve výši 24.775,- Kč, v roce 1971 ve výši 15.514,- Kč, v roce 1972 ve výši 21.825,- Kč, v roce 1973 ve výši 8.905,- Kč a v roce 1974 ve výši 150,- Kč.

Dále se v dávkovém spise nachází kopie osobního listu žalobkyně, z kterého vyplývá trvání pracovního poměru ode dne 2. 9. 1963 do 9. 3. 1981 (§ 53 zák.práce z důvodu neomluvené absence - opuštění území ČSSR).

Rozhodnutím žalované ze dne 12. 10. 2012, č. j. byl žalobkyni přiznán podle § 29 zdp ode dne 1. 1. 2009 starobní důchod s tím, že pro absenci evidenčních listů důchodového pojištění byl pro účely stanovení OVZ (§ 16 zdp) vzat za stěžejní kalendářní rok 1974 s vyměřovacím základem 150,- Kč.

Na základě podaných námitek žalobkyně ze dne 31. 10. 2012 žalované bylo doručeno dne 25. 3. 2013 podání Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 18. 3. 2013, jehož prostřednictvím žalobkyně doložila originál výučního listu a další údaje o její výdělečné činnosti na území ČR, na jejichž podkladě Městská správa sociálního zabezpečení dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb. vyhotovila nový evidenční list důchodového zabezpečení (dále jen „ELDP“), na němž figurují kalendářní roky 1973 až 1981 s tím, že oproti původnímu ELDP je v kalendářním roce 1979 uveden vyměřovací základ ve výši 26.405,- Kč (původně je 26.404,- Kč), v kalendářním roce 1980 je uveden vyměřovací základ ve výši 30.050,- Kč (původně je 30.051,- Kč) a v kalendářním roce 1981 oproti původně uvedenému vyměřovacímu základu 225,- Kč není uveden vyměřovací základ žádný. Za účelem odstranění uvedených rozporů v údajích v ELDP byl vyhotoven kontrolním oddělením MSSZ Brno dle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů na základě předložených mzdových listů, které MSSZ Brno získalo z archivu Perro Real, s.r.o., Brno – Mokrá Hora, Boženy Antonínové 2/52, nové ELDZ za období od 2. 9. 1963 do 9. 3. 1981. Předložené mzdové listy neobsahovaly údaje za období od 1. 1. 1981 do 9. 3. 1981 a z tohoto důvodu nebyl na ELDZ ze dne 12. 3. 2013 uveden za rok 1981 hrubý výdělek.

Ve spise žalobkyně byl následně nalezen ELDZ vyhotovený dne 15. 8. 1981 společností Zbrojovka Brno. Porovnáním nalezeného ELDZ se mzdovými listy předloženými archivem bylo zjištěno, že zaměstnavatel u hrubých výdělků v roce 1979 a 1980 provedl nesprávně zaokrouhlení desetinného čísla. Na tomto nalezeném ELDZ byl uveden za rok 1981 hrubý výdělek 225,- Kč (za období od 1. 1. 1981 do 9. 3. 1981). Tento hrubý výdělek byl odsouhlasen zástupcem ZV ROH a zároveň ověřen Národním výborem města Brna, Malinovského náměstí 3, z tohoto důvodu byl kontrolním oddělením MSSZ Brno dne 27. 5. 2013 vystaven opravný ELDZ za celkové období od 1. 1. 1981 do 9. 3. 1981, ve kterém je hrubý výdělek za rok 1981 uveden.

Z osobního listu pracovníka je zřejmé, že zaměstnavatel ukončil pracovní poměr žalobkyně dne 9. 3. 1981 dle § 53 zákoníku práce z důvodu neomluvené absence – opuštění území ČSSR. Ze záznamu o nepřítomnosti pracovníka na pracovišti vyplývá, že žalobkyně pracovala naposledy dne 3. 12. 1980, protože ode dne 4. 12. 1980 do 31. 12. 1980 byla nepřítomnost uvedena v záznamech o nepřítomnosti na pracovišti. Vzhledem ke skutečnosti, že v roce 1981 pojišťovna výdělečnou činnost nevykonávala, lze dovodit, že částka 225,- Kč

uvedená na zaměstnavatelem vyplněných ELDZ byla zúčtovaná při konečném vyúčtování mzdy za rok 1980.

Rozhodnutím žalované ze dne 11. 12. 2012 byly námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2012 bylo potvrzeno.

Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností úvah a právních závěrů:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Předmětem sporu je otázka určení stěžejního kalendářního roku s vyměřovacím základem pro účely stanovení osobního vyměřovacího základu. Spor mezi účastníky je tedy v rovině právní, skutkové okolnosti vyplývají z přezkoumávaného rozhodnutí a z obsahu připojeného správního spisu.

Žalovaná přiznala žalobkyni starobní důchod ve výši 1.163,- Kč měsíčně ode dne 1. 1. 2009 rozhodnutím ze dne 12. 10. 2011. K dispozici měla dva evidenční listy důchodového zabezpečení z 31. 8. 2012 na období od 2. 9. 1963 do 9. 3. 1981 s tím, že hrubé výdělků za rok 1963 až 1968 a 1975 až 1981 nelze zjistit. Jelikož účastnice nezískala jinou českou dobu pojištění, byl základem pro stanovení průměrného výdělku vyměřovací základ získaný v roce 1974, tj. vyměřovací základ získaný v posledním kalendářním roce před rokem 1986 (§ 18 odst. 4 zdp). V roce 1974 získala 365 dní pojištění, vyměřovací základ činil 150,- Kč, bylo vykázáno 29 dní vyloučených dob. Následně poté Městská správa sociálního zabezpečení Brno zaslala žalované opravný evidenční list důchodového zabezpečení ze dne 5. 10. 2012, ze kterého vyplývá, že žalobkyně získala v roce 1974 365 dní vyloučených dob (mateřská dovolená). V námitkovém řízení bylo dále zjištěno, že ve spisové evidenci se nacházejí dva originály evidenčních listů důchodového zabezpečení vyhotovené roku 1981 na dobu zaměstnání jmenované do 9. 3. 1981. Podle nich žalobkyně získala v roce 1981 68 dní pojištění, její vyměřovací základ činil 225,- Kč, nebyla jí vykázána žádná vyloučená doba. Žalovaná proto provedla přepočít výše starobního důchodu, jako základ pro stanovení průměrného výdělku byl použit vyměřovací základ získaný v roce 1981. Výše starobního důchodu přiznaná v minimální výši 770,- Kč (před dílčením), se však nezměnila. Na základě tohoto zjištění pak žalovaná vydala rozhodnutí dne 11. 12. 2012, jímž námitky žalobkyně zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 12. 10. 2012 bylo potvrzeno.

Na základě podané žaloby ze dne 10. 1. 2013 v rámci přezkumného soudního řízení obdržela žalovaná dne 25. 3. 2013 podání MSSZ v Brně ze dne 18. 3. 2013, jehož prostřednictvím žalobkyně doložila originál výučního listu, doklad o udělení víza pro vycestování z tehdejší Československé socialistické republiky. Dle razítka na vízu vstoupila dne 8. 12. 1980 na území USA. Dále předložila další údaje o její výdělečné činnosti na území ČR, na jejichž podkladě Městská správa sociálního zabezpečení vyhotovila nový evidenční

list důchodového zabezpečení. Na tomto figurují kalendářní roky 1973 až 1981 s tím, že oproti původnímu evidenčnímu listu důchodového pojištění byl v kalendářním roce 1979 uveden vyměřovací základ ve výši 26.405,- Kč (původně 26.404,- Kč), v kalendářním roce 1980 byl uveden vyměřovací základ ve výši 30.050,- Kč (původně 30.051,- Kč) a v kalendářním roce 1981 oproti původně uvedenému vyměřovacímu základu 225,- Kč není uveden vyměřovací základ žádný. Na základě uvedených nepřesností zahájila žalovaná šetření s MSSZ v Brně, výsledkem bylo vyhotovení dne 12. 3. 2013 nového evidenčního listu důchodového zabezpečení, podle něhož náleží v kalendářních letech 1979 hrubý výdělek 26.405,- Kč, v kalendářním roce 1980 hrubý výdělek 30.050,- Kč a v kalendářním roce 1981 při 68 dnech pojištění náleží hrubý výdělek ve výši 225,- Kč.

Podle § 28 zdp má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popř. splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.

Podle § 32 odst. 2 zdp činí důchodový věk účastnice řízení 57 let a 4 měsíce, daného věku dosáhla dne 16. 3. 2005.

Podle § 29 písm. a) zdp ve znění účinném do 31. 12. 2009 má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal dobu pojištění nejméně 25 let a dosáhl aspoň věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod.

Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Spojenými státy americkými, podepsaná dne 7. 9. 2007 vstoupila v platnost dne 1. 1. 2009. K jejímu provádění bylo sjednáno Správní ujednání, které vstoupilo v platnost současně se Smlouvou. Oba smluvní dokumenty byly publikovány ve Sbírce mezinárodních smluv ČR pod čísly 85/2008 a 86/2008 m.s. Smlouva je významným právním dokumentem, který posiluje ochranu důchodových práv migrujících osob, jež pracovaly nebo budou pracovat v obou smluvních státech a získaly anebo získají zde doby pojištění. Podle článku 23 odst. 1 citované Smlouvy nezakládá tato žádný nárok na výplaty dávky za jakoukoliv dobu před jejím vstupem v platnost, tj. před 30. 12. 2008. Starobní důchod tak mohl být účastnici přiznán nejdříve ode dne 1. 1. 2009.

Podle § 13 odst. 1 zdp za dobu pojištění se považují též doby zaměstnání získané před 1. 1. 1996 podle předpisů platných před tímto dnem, s výjimkou doby studia po dosažení věku 18 let, jde-li však o dobu zaměstnání v cizině před 1. 5. 1990, hodnotí se tato doba, jen pokud bylo za ni zaplacen pojištění, a to nejdříve ode dne zaplacení pojistného.

Podle § 8 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 1992 pojištění zaniká dnem skončení zaměstnání, které zakládá pojištění podle tohoto zákona.

Na základě shora citovaného právního ustanovení je zánik pojištění vázán na zánik příslušného právního vztahu, který nemocenské pojištění zakládá. V předmětné věci je nepochybné, že pracovní poměr žalobkyně na území České republiky z hlediska právního trval až do dne 9. 3. 1981, přestože fakticky dne 8. 12. 1980 dle razítka na vízu vstoupila na území USA. Jinými slovy, přestože nebyla vykonávána práce a žalobkyně nebyla zaměstnanecky odměňována, zásadní pro danou věc je, že pracovní poměr byl ukončen až dne 9. 3. 1981. Žalovaná proto správně vycházela z právního stavu k datu uplatnění žádosti a následně s ohledem na § 13 odst. 1 zdp musela zohlednit, že žalobkyně byla na území ČR v pracovním poměru až do dne 9. 3. 1981, od tohoto data pak navazuje americká doba pojištění, potvrzena americkým nositelem pojištění.

Podle § 18 odst. 1 zdp rozhodným obdobím pro stanovení osobního vyměřovacího základu je období 30 kalendářních roků bezprostředně před rokem přiznání důchodu, pokud se dále nestanoví jinak. Do rozhodného období se nezahrnuje kalendářní rok, ve kterém pojištěnec dosáhl 18 let věku, a kalendářní roky předcházející.

Podle § 18 odst. 4 zdp se do rozhodného období nezahrnují kalendářní roky před rokem 1986. Není-li však v takovém rozhodném období aspoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem pojištění (§ 16 odst. 3), prodlužuje se rozhodné období před rokem 1986 postupně tak, aby zahrnovalo ještě jeden takový rok, nejvýše však kalendářní rok bezprostředně následující po roce, v němž pojištěnec dosáhl věku 18 let.

Pokud se hovoří o kalendářním roku, není sporu, že se jedná o období od 1. 1. do 31. 12. Pro účely stanovení osobního vyměřovacího základu je nutno stanovit rozhodné období, které je tvořeno kalendářními roky, jehož počátek tvoří kalendářní rok 1986 a konec kalendářní rok bezprostředně před rokem přiznání důchodu. V rámci takto stanoveného období zákon nevymezuje, že lze zohlednit pouze ty kalendářní roky, které jsou po celou dobu, tj. od 1. 1. do 31. 12., pokryty vyměřovacím základem. Naopak, rozhodné období se posuzuje komplexně a pro případné rozmělnění vyměřovacích základů lze využít institutu náhradních dob pojištění a vyloučených dob. Tento princip platí i v případě, že rozhodné období neobsahuje alespoň 5 kalendářních roků s vyměřovacím základem (§ 18 odst. 4 zdp). V takovém případě se rozhodné období postupně posouvá tak, dokud se na takový rok tzv. nenarazí. Optikou tohoto právního názoru nahlížel soud i na souzenou věc. Za kalendářní rok s vyměřovacím základem je třeba považovat rok, za který vznikl nárok na některou složku započitatelného vyměřovacího základu bez ohledu na délku trvání zaměstnání v kalendářním roce a výši dosaženého vyměřovacího základu. V případě žalobkyně je takovým kalendářním rokem rok 1981. Soud proto nemohl přisvědčit argumentaci žalobkyně vyjádřené v písemném podání ze dne 26. 6. 2013, v němž navrhuje, aby nebylo přihlédnuto k vyměřovacímu základu z roku 1981. V uvedeném podání dále sdělila, že jediným řádně doloženým důkazem je doklad o udělení víza pro vycestování z tehdejší Československé socialistické republiky s uvedeným datem vstupu na území USA dne 8. 12. 1980 a proto nemohlo dojít k ukončení jejího pracovního poměru dne 9. 3. 1981.

Výpočet výše starobního důchodu byl proveden v souladu s § 15, § 33 odst. 1, odst. 2 a § 34 odst. 1 zdp s tím, že postup byl podrobně uveden v odůvodnění napadeného rozhodnutí. S uvedeným výkladem se žalovaný ztotožňuje, proto v plném rozsahu se na něho odvolává.

Pokud se týká námitky žalobkyně, že nebyla informována o nově získaných podkladech z let 1976 až 1981, soud se ztotožňuje s tvrzením žalované, které má právní oporu v § 85a odst. 1 věty první, zákona č. 582/1991 Sb. a § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, která jsou citována v obsahu odůvodnění tohoto rozsudku. Námitka žalobkyně tak byla shledána irelevantní.

Z provedeného šetření bylo prokázáno, že postupem a rozhodnutím žalované nedošlo k právnímu pochybení v předmětné věci, vydané rozhodnutí korespondovalo s platnými právními předpisy. Soud proto ve věci, za splnění zákonných podmínek ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s., rozhodl v nepřítomnosti účastníků a to tak, že žaloba jako nedůvodná byla zamítnuta (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 30. srpna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová